

Gazetka Szkolna

Trójkowe Wiadomości

NR 3
ROK SZKOLNY
2013/2014

Wielkanoc tuż, tuż...

Najserdeczniejsze życzenia
zdrowych, radosnych
i spokojnych Świąt
Wielkanocnych, smacznego
jajka, mokrego dyngusa,
a także odpoczynku
w rodzinnym gronie
wszystkim uczniom
i pracownikom naszej szkoły
składa redakcja gazetki

Rozmowa z nauczycielem religii panią Janiną Karwat

1. Zbliża się Wielkanoc. Jest to czas różnorodnych i intensywnych przygotowań niemalże w każdym domu. Jak wyglądają przygotowania do tych Świąt w Pani domu?

- Do Świąt przygotowuję się przede wszystkim duchowo. Niedawno zakończyły się Rekolekcje, które umożliwiły spojrzenie na samego siebie - jaki, jaka jestem. Dzięki nim czynię postanowienia, które pomagają mi jak najlepiej przygotować się na spotkanie ze Zmartwychwstałym Jezusem.

2. Jakie zwyczaje Wielkiej Nocy kultywowane są przez członków Pani rodziny?

- Wielkanoc to najważniejsze Święto w całym roku liturgicznym. Święta Wielkiej Nocy poprzedzone są okresem sześciu tygodni, które pozwalają przygotować się do nich. W każdy piątek jest droga krzyżowa, w każdą niedzielę nabożeństwo Gorzkich Żali. Tuż przed Świątami są trzy dni paschalne, które przygotowują nas do nich. Są to **Wielki Czwartek** - ostatnia wieczerza, którą spożył Pan Jezus z Apostołami i ustanowił sakrament Kapłaństwa i Eucharystii. **Wielki Piątek** - nabożeństwo składające się z czterech części:

I - liturgia słowa

II - adoracja krzyża

III - liturgia Komunii Świętej

IV - przeniesienie Pana Jezusa do grobu, ponieważ jest to dzień męki i śmierci Pana Jezusa na krzyżu

Wielka Sobota – dzień adoracji Pana Jezusa w grobie, przez cały dzień przychodzimy do kościoła z pokarmami do poświęcenia.

3. Jakie pokarmy powinny znaleźć się w koszyczku wielkanocnym? Czy prawidłowym jest umieszczenie w nim chrzanu albo zajączka zamiast baranka?

- W koszyczku powinny być przede wszystkim takie pokarmy jak: jajka, sól, pieprz, baranek, chleb, kiełbasa.

4. Jak ocenia Pani przygotowanie do Świąt uczniów naszej szkoły podczas minionych Rekolekcji?

- Jeśli chodzi o przygotowanie uczniów naszej szkoły podczas minionych Rekolekcji do Świąt- to na pewno wielu uczniów skorzystało z Rekolekcji, bo efektem tego było przystąpienie do sakramentu spowiedzi, a trzeciego dnia przyjęcie Komunii Świętej.

5. Czy lubi Pani Wielkanoc, czy woli Pani może obchodzić inne święta?

- Dla mnie Wielkanoc jest najważniejszym Świętem. Wierzę, że Jezus wypełniając wolę swojego Ojca poprzez mękę, śmierć i Zmartwychwstanie pokonał grzech, pojednał nas z Bogiem i otworzył bramę do nieba.

Jak spędzamy, jak będziemy spędzać nadchodzące Święta Wielkiej Nocy? Oto wyniki sondy, którą ostatnio przeprowadziliśmy.

„Jeżeli chodzi o Święta Wielkanocne w moim domu, to mają one dość specyficzny charakter. Mój tata zawsze piecze ciasta i sprząta dom, mama zaś robi sałatki, przygotowuje jajka i inne potrawy. Zawsze jeszcze wcześniej oczywiście pierzemy i prasujemy wybrane przez nas odświętne stroje. Tak przygotowani wyjeżdżamy do Orlika – mojego ciotecznego brata i jego rodziców.”

Weronika Czasak kl. IVc

„W moim domu przygotowania do Świąt Wielkanocnych trwają siedem dni. Pierwszego dnia skupiamy się na sprzątaniu (do mnie należy np. układanie zabawek), drugiego dnia odbywa się wycieranie kurzy, trzeciego dnia mycie okien, czwartego robienie zakupów, piątego ozdabianie domu, szóstego dnia mycie podłogi i gotowanie pierwszych potraw, siódmego zaś pieczemy ciasta i przygotowujemy następne potrawy.”

Emilia Pikora kl. IVc

„U mnie w domu zawsze w Sobotę Wielkanocną idziemy całą rodziną do kościoła, aby poświęcić pokarmy świąteczne. Następnie wyjeżdżamy do dziadków, gdzie miło (przeważnie na rozmowach) spędzamy czas. Na stole zawsze znajduje się żurek, sałatki, jajka z majonezem, kiełbaska, ciasta, babeczki i inne. Najlepsza zabawa zawsze odbywa się dopiero w Poniedziałek Wielkanocny, kiedy to wszyscy wstajemy wcześnie rano i polewamy się nawzajem wodą. Potem mama

myje całą podłogę, bo „kałuże” są jak po deszczu.”

Olimpia Melon kl. IV c

„W Święta Wielkanocne zawsze idziemy do kościoła, przygotowujemy pisanki i oczywiście szykujemy żywność. Po powrocie z kościoła razem się bawimy, rysujemy i gramy. Wieczorem zaś oglądamy filmy związane ze Świętami Wielkiej Nocy. Tradycją w naszym domu jest już od wielu lat, że w nocy z Niedzieli na Poniedziałek Wielkanocny rodzice ukrywają przed nami w różnych miejscach w domu czekoladowe jaja, których poszukujemy następnego dnia rano. Oblewamy się również wodą, ale raczej z umiarem.”

Zuzanna Strzelczyk kl. IVc

„Tam i z powrotem”

Pewnego dnia w oddali szkolnego korytarza biegnie spóźniony uczeń na lekcje. Widać, że cały jest zdyszany, a jego niedospane oczy są błyszczące jak sztabka złota. Dzwonek już wcześniej nieubłaganie wykonał to, co do niego należało i zadzwonił o określonej porze. Ale nie, Szymon nie jest spóźnialskim! Szymon odbył w nocy niesamowitą podróż – „Tam i z powrotem!”. Miał za sobą tysiące kilometrów, ale nogi go nie bolały (co jest oczywiście tajemnicą snu).

Dla klasy szóstej B rozpoczęła się lekcja języka polskiego. Nauczyciel przeczytał listę obecności. Kiedy doszedł do nazwiska Szymona, dwadzieścia par

oczku ze zdziwieniem zaczęło wpatrywać się w chłopca, który po raz pierwszy w życiu spóźnił się do szkoły.

To było najdłuższe i najpiękniejsze wytłumaczenie spóźnienia, jakie kiedykolwiek usłyszeli. A brzmiało tak: „Poczułem całus mamy na czole i usłyszałem „dobranoc”. Mama nigdy nie śpiewa – tym razem jednak „dobranoc” było zaśpiewane. Zacząłem wzbijać się w górę, towarzyszyła temu piękna melodia. Nie mam przecież skrzydeł, a czułem się jakbym latał. Nagle zobaczyłem w oddali dom, miasto, góry, ocean, kulę ziemską, gwiazdy. Poczułem się tak lekko jak piórko. Nie bałem się, bo jestem już dużym mężczyzną, a poza tym nieprzerwanie towarzyszył mi śpiew mojej mamy. Nagle mignął mi przed oczami jakiś błysk. Prawie tego nie zauważyłem, ale za nim było ich więcej - kilkaset błysków kierowało się ku wielkiemu, okrągłemu portalowi. Świecił zielonym światłem. Moja mama powiedziałaaby – szmaragdowym, jak jej ulubione kolczyki – więc niech będzie – portal świecił szmaragdowym blaskiem. Skierowałem się tam zatem, nagle przykleił mi się mały, szmaragdowy kamień do nóg. Wtedy przyspieszyłem tak bardzo, że czułem, jakbym przecinał powietrze. Nie było to nieprzyjemne, wręcz przeciwnie, bardzo przyjemne uczucie. Z błysków wyłaniały się śmieszne, przyjazne postacie. Miały miłą twarz podobną do ludzkiej. Różniły się tylko policzkami, które wyglądały, jakby ktoś przykleił na nie lusterka. Miały również coś w rodzaju skrzydeł – lśniących, szmaragdowych. Domyśliłem się, że to dzięki nim tak szybko się przemieszczają. Zapytałem, kim są, co się dzieje, bo nigdy wcześniej nie spotkałem się z czymś takim, ale mój głos brzmiał jak wcześniej. Przybrał melodię, której w ogóle nie rozumiałem. Oni jednak zrozumieli. Stworzyli napis w przestrzeni: ”Dzisiaj jest wyjątkowy dzień, raz na sto lat zabieramy człowieka z planety Ziemia, wręczamy mu niesamowity dar. Jest nim fragment portalu

– kawałek lśniącego szmaragdowego kamienia. Ma niesamowitą moc przyspieszania wszystkiego, czego dotknie”. Podczas spotkania z tymi niesamowitymi postaciami dowiedziałem się, że zostałem przez nich wybrany i mam go (dar) właśnie dostać. Dar wiąże się jednak z wykonaniem przede mnie pewnego zadania – muszę spożytkować go na jedną rzecz na Ziemi. Zostałem nawet zapytany o to, co z nim zrobię, a ja wcale długo się nie zastanawiałem. Mój pomysł spodobał im się. Otrzymałem prezent zapakowany w coś, co przypominało żel i folię. Podziękowałem i podarowałem szmaragdowcom prezent od siebie – swój ulubiony kapsel do gry, z którym się nie rozstałem do tej pory i wróciłem do łóżka. Na ziemię wróciłem tak szybko i w taki sam sposób, w jaki się tu dostałem. Głos mamy przemienił się w sygnał budzika, otworzyłem oczy, zorientowałem się, że mam niewiele czasu, żeby ubrać się do szkoły. Nie zdążyłem nawet opowiedzieć mamie całej sytuacji ...”

Nauczycielka powiedziała, że był to piękny sen i rozpoczęła lekcję polskiego. Nie wstawiła Szymonowi spóźnienia. Szymon zdawał sobie sprawę z tego, że był to sen, ale nigdy nie znalazł już swojego kapsla. Wierzył, że coś się tamtej nocy wydarzyło. Zaczął się pilnie uczyć, żeby zrealizować obietnicę daną w Kosmosie. Został inżynierem produkcji szybowców i po trzydziestu latach stworzył najszybszy szybowiec, o którym pisali w gazetach, że jest szybki jak mrugnięcie oka. Szymon nazwał go „Smaragdowy Sen”.

Jabub Banasiewicz kl. VIa

„Sprawiedliwi wygrywają”

Żył raz sobie król Hebrydes, władca planety o nazwie Kleonia. Miał córkę piękną jak jutrzienka i tajemniczą jak zorza polarna. Był on władcą mądrym i spr-

wiedliwym, a jego odwaga i spryt nie miały sobie równych w całym Wszechświecie.

Pewnego razu król stwierdził, że jest już w podeszłym wieku, by rządzić, więc nadszedł czas, aby oddać tron następcy. Postanowił wydać swoją córkę Afromedę za męża. Rozesłał listy do najprzystojniejszych, najmądrzejszych, najdostojniejszych i najbogatszych książąt w całej Galaktyce, aby przyjechali do jego królestwa i poprosili jego córkę o rękę. Wielu chciało skorzystać z tego dobrodziejstwa. Na wezwanie władcy zjawili się pięciu dystyngowanych książąt. Każdemu z nich przypadła księżniczka do gustu, dlatego chcieli zdobyć jej rękę. Zaczęli zatem rywalizować o Afromedę.

Nagle nastąpiła cisza, gdyż każdy był oczarowany urodą księżniczki, która właśnie weszła do Sali Tronowej. Zatrzymała się w samym środku pomieszczenia i oświadczyła adoratorom, że nie zamierza wybierać męża. Nagła złość i wzburzenie ogarnęły Hebrydesa. Spojrzenie ojca wyglądało jak rażenie piorunem. Królowna nagle zmieniła zdanie i rzekła:

- Kto jest godzien mojej ręki, musi podjąć wyzwanie i stanąć do zawodów w Igrzyskach Międzynarodowych. Ten, który je wygra, zostanie moim małżonkiem - dodała.

Wszyscy kandydaci do ręki księżniczki przyjęli wyzwanie. Nazajutrz byli gotowi do zawodów, jednak nie wszyscy zawodnicy postanowili grać. Pewien książę o imieniu Forseusz zamierzał pokonać pozostałych rywali, gdyż był on samolubny i chciwy. Nie interesował się Afromedą. Chciał zdobyć bogactwo i sławę w całej Galaktyce.

Pierwsze zadanie polegało na zebraniu wszystkich gwiazd świecących na niebie w czasie jednej minuty. Forseusz wyciągnął kabel z silnika odrzutowego pierwszego księcia Titanusa, zanim ten próbował wzbić się w powietrze. Gdy zawodnik wzleciał, w połowie drogi silnik zatrzymał się, książę spadł na Ziemię i roztrzaskał się na tysiąc części. Po tym

zdarzeniu pozostali kandydaci byli wstrząśnięci, lecz zachowali resztkę odwagi i wzięli udział w drugiej próbie. Drugim wyzwaniem było rzucenie paskiem Zorzy Polarnej przez co najmniej pół Drogi Mlecznej. Przyszła pora na drugiego kandydata do ręki księżniczki, na księcia Diskalara. Zły książę - Forseusz podmienił wcześniej Diskalarowi zorzę polarną z niebieskiej na czerwoną. Miała właściwości bumerangu: kto ją wyrzucił, z zakoczeniem obserwował, że szybko wraca. Gdy tylko Diskalar wyrzucił smugę zorzy, zauważył, że zamiast lecieć w Kosmos, ona kieruje się do niego. Zdezorientowany książę roztopił się pod wpływem uderzenia zorzy.

Następną konkurencją było bardzo niebezpieczne przejście po linii nad Czarną Dziurą. To zadanie miał wykonać trzeci pretendent do tronu – Artmer, ale nie wiedział on, że Forseusz podciął wcześniej linę. Kiedy wszedł na wiązanie, książę wpadł w bezdenną otchłań. Król Hebrydes oznajmił, że już dość się napatrzył na śmierć książąt i dalsza część zawodów odbędzie się następnego dnia. Tymczasem w nocy wyprawił on huczną biesiadę z okazji otwarcia Igrzysk Międzyplanetarnych. W momencie rozpoczęcia biesiady Forseusz nagle [...]

(ciąg dalszy nastąpi)

Wiktoria Tkacz kl. VIa

Jak się nie dać ?

STRES PRZED EGZAMINEM

Egzamin coraz bliżej. Nauczyciele, rodzice, no i uczniowie wchodzą w strefę czasową „stresu przed Egzaminem”. Mnożą się różne pytania. Jak zmniejszyć napięcie ? Jak najlepiej przygotować się do egzaminu? Niestety, nie ma jednej recepty

dla wszystkich. Każdy człowiek jest inny i w inny sposób doświadcza sytuacji egzaminu. Jedni podchodzą do tego na luzie, inni na mniejszym luzie, innych luz opuszcza całkowicie.

Zagadnienie jest złożone, w takiej sytuacji znaczenie tak naprawdę ma wiele składowych. Przygotowując się do tego wydarzenia bardzo ważnym jest między innymi pozytywne nastawienie. Można śmiało powiedzieć do ucznia: **„Drogi Uczniu! Nie rozpamiętuj swoich niepowodzeń, lecz staraj się skupić na dotychczasowych osiągnięciach”**.

Innym ważnym aspektem w przygotowaniu jest sposób spędzenia ostatniego dnia przed egzaminem. Jeśli np jest to egzamin gimnazjalny, który sprawdza dotychczasową wiedzę zdobytą podczas wielu lat edukacji, to przecież nie przygotowujemy się do niego w jeden dzień. Tak naprawdę przygotowujemy się do niego od początku edukacji, dzień za dniem, klasówka za klasówką, więc czy jest sens dzień przed egzaminem „zakuwać do późnej nocy”?

Może lepiej ostatni dzień przed egzaminem odpocząć, zrelaksować się, pospacerować, iść spać o normalnej porze, zachować dużo energii na dzień egzaminu.

psycholog Marcin Szymański

Uwaga! Konkurs!

„Książka, której nigdy nie zapomnę”

regulamin konkursu

Cele konkursu:

- rozwijanie zainteresowań czytelniczych,
- zachęcanie do korzystania ze zbiorów biblioteki szkolnej,
- wdrażanie do posługiwania się poprawną polszczyzną, rozwijanie zdolności literackich,
- rozbudzanie wrażliwości na piękno literatury i poezji,

- promocja młodych talentów literackich.

Organizacja konkursu:

1. Konkurs skierowany jest do uczniów klas 4-6 szkoły podstawowej.
2. Organizatorem konkursu jest biblioteka szkolna.
3. Zadaniem uczestników konkursu jest przygotowanie wypowiedzi pisemnej na temat ulubionej książki, która w decydujący sposób wpłynęła na ich życie, zachęciła do czytania itp.
4. Praca zgłoszona do konkursu powinna w możliwie najciekawszy – zachęcający do jej przeczytania sposób prezentować wybraną książkę.
5. Forma pracy: opis, list, opowiadanie lub recenzja.
6. Praca oddana do udziału w konkursie nie może przekraczać 2 stron A-4.
7. Inne warunki przyjęcia pracy do udziału w konkursie:
 - zachowany margines,
 - należyta estetyka pracy (m.in. zakaz używania korektora),
 - praca winna być przepisana na komputerze (dopuszcza się udział prac napisanych odręcznie – ale o ich przyjęciu do konkursu decydować będzie staranność i czytelność zapisu).
8. Prace można składać od **20 III 2014** roku do **30 IV 2014** roku w bibliotece szkolnej.
9. W konkursie oceniane będą m.in.: język i styl wypowiedzi, ortografia i interpunkcja, samodzielność i pomysłowość wykonania pracy, bogactwo słownictwa, sposób prezentacji, temat, kompozycja pracy.

**Zapraszamy do udziału!
Czekają nagrody!**

BIEŻĄCE KONKURSY PLASTYCZNE

- I „Moja przygoda w muzeum”** – etap powiatowy Międzynarodowego Konkursu Plastycznego (do 30.05)
- II Ogólnopolski Konkurs Plastyczny „Jedno słowo, kilka znaczeń” (format A4, technika dowolna, do 30.05)**
- III „Muzealne spotkania z fotografią”** (etap powiatowy Międzynarodowego Konkursu Plastycznego; do 30.05)

Z wizytą w Nieborowie

Po raz drugi w tym roku szkolnym uczniowie koła plastycznego razem z klasami Vb i Vc (opiekunowie E. Lipska, E. Krajewska, U. Korabiewska-Rzeczycka) pojawili się w Nieborowie na warsztatach rękodzieła ludowego. W przyjaznej atmosferze powstały piękne, smukłe Palmy Wielkanocne. Teraz pozostaje tylko wybrać się w Niedzielę Palmową do kościoła i je poświęcić. Mamy nadzieję, że nie była to taka ostatnia wycieczka.

Elżbieta Lipska

Wycieczki, wycieczki...

Dnia 4 kwietnia 2014 roku odbyła się wycieczka do Sierpca, w której udział wzięły klasy IIa i IIb szkoły podstawowej. Celem wyjazdu, którego głównymi organizatorami były panie: Anna Redwańska i Ewa Kuliczowska było Muzeum Wsi Mazowieckiej. Dzieciaki wzięły udział m.in. w zajęciach plastycznych podczas których malowały jajka a także wykonywały palmy wielkanocne, zwiedziły też dworek szlachecki i obejrzały dawne bryczki i powozy konne. Wyjazd był okazją również do tego, aby przyrzeć się bliżej jak wyglądało życie na dawnej polskiej wsi. Wycieczkę urozmaicił udział w ognisku oraz przejazdka wozem konnym!

Szkolne Koło Wolontariatu

W roku szkolnym 2013/2014 przy współpracy nauczycieli:

Anny Duch,
Małgorzaty Obłąkowskiej-Puszek
Krystyny Nowak,
Beaty Borowiec-Janczak,
Marii Owczarek
Janiny Karwat

rozpoczął działalność Szkolny Klub Wolontariatu. Na początku roku opracowano plan pracy oraz cele i założenia SKW, którymi są:

- ✓ zapoznanie młodzieży z ideą wolontariatu oraz jej propagowanie;
- ✓ kształtowanie postaw prospołecznych;
- ✓ rozwijanie empatii, zrozumienia;
- ✓ angażowanie się w działania na rzecz społeczności szkolnej i lokalnej, tworzenie więzi ze środowiskiem.

Jak do tej pory wolontariusze wraz z opiekunami brali udział następujących działaniach i akcjach charytatywnych:

- Współpraca z fundacją „Mam marzenie”- zbiórka gier planszowych dla dzieci z Oddziału Onkologii Szpitala Warszawskiego.
- Opieka i porządkowanie grobu p. Czerniawskiej – pedagoga, nauczyciela, dyrektora Szkoły Podstawowej nr 3 w Żyrardowie.
- „Mój szkolny kolega z misji”-prelekcja multimedialna, spotkanie

z wolontariuszem pracującym na misjach, .

- Udział w XXII Finale Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy-zbiórka na terenie szkoły i miasta.

Działania prowadzone są oczywiście w dalszym ciągu, obecnie Koło skupia się na takich działaniach jak:

- zbiórka karmy i wielu potrzebnych akcesoriów dla czworonogów ze schroniska,
- pomoc koleżeńska – koleżeńskie korepetycje na świetlicy szkolnej, udzielane młodszym kolegom i koleżankom przez gimnazjalistów.

Od wielu lat również nasza Rada Pedagogiczna przy współpracy z Salezjańskim Ośrodkiem Misyjnym wspiera akcję charytatywną „Adopcja na odległość” .

Informacje i zdjęcia dotyczące działalności Szkolnego Koła Wolontariatu znajdują się na stronie naszej szkoły w zakładce Sukcesy/Projekty /Wolontariat.

Anna Duch

Recenzja filmu „Kamienie na szaniec”

Wiosną tego roku do kin wszedł film pt. „Kamienie na szaniec” w reżyserii Roberta Glińskiego. Data premiery: 7.03.2014r. Jeżeli chodzi o gatunek jest to dramat wojenny, powstał w 2013 r. Zdjęcia do filmu nakręcono w Warszawie i Lub-

linie, a głównym operatorem był Paweł Edelman.

Film jest luźną adaptacją powieści Aleksandra Kamińskiego, więc tak naprawdę nie odwzorowuje dokładnie wydarzeń zawartych w książce, pominięto w nim również postać Alka. Bohaterami opowieści są młodzi harcerze i maturzyści warszawskiego liceum, jednocześnie najlepsi przyjaciele. Między innymi Rudy, którego gra Tomasz Ziętek oraz Zośka, w którego wcielił się Marcel Sabata. W pozostałych rolach wystąpili: Magdalena Koleśnik (dziewczyna Rudego), Sandra Staniszevska (dziewczyna Zośki), Wojciech Zieliński (Orsza), Krzysztof Globisz (ojciec Zośki), Artur Żmijewski (ojciec Rudego) i inni. Muzykę do filmu napisał Łukasz Targosz.

Jest to film przedstawiający czasy drugiej wojny światowej, kiedy Polska była pod okupacją Niemców. Zawarte w nim wydarzenia przebiegają w szybkim tempie, pokazując głównie walkę a także te sceny, w których Niemcy torturowali niewinnych i bezbronnych Polaków.

Akcja rozgrywa się przede wszystkim na ulicach Warszawy. Możemy tu zobaczyć jedną z ważniejszych scen - jaką jest akcja odbicia Rudego z rąk Niemców. Film jest pełen podobnych wydarzeń, trzymających w napięciu, momentami bardzo drastycznych. Realia wojny i okupacji momentami przełamane są zabawnymi i wzruszającymi, które mają nam uzmysłowić, że była to młodzież przeżywająca pierwsze miłości, przyjaźnie, poznająca dopiero życie. Film pokazuje jak wojna zmieniła życie młodych ludzi, w jak trudnych sytuacjach się znajdowali, ile byli w stanie znieść i poświęcić w imię miłości do ojczyzny Można powiedzieć, że bohaterowie tego filmu to prawdziwi patrioci.

Film „Kamienie na szaniec” bardzo mi się podobał i wzruszył do łez. Aktorzy doskonale wczuli się w postaci z tamtych

czasów. Według mnie na największe wyróżnienie zasługują efekty specjalne i charakteryzacja, którą można było dostrzec szczególnie w bardzo realistycznej i brutalnej scenie przesłuchiwania Rudego. Pomimo, że film skierowany jest głównie do młodzieży, to moim zdaniem mogą obejrzeć go też starsi.

Daria Tyćkowska kl. IIc gimn.

Dnia 08.05.2014r. w bibliotece szkolnej odbędą się warsztaty filmowe pt.:

„Podróż po świecie filmów”,
organizowane przez A²C
(Akademię Aktywnego Czytelnika)

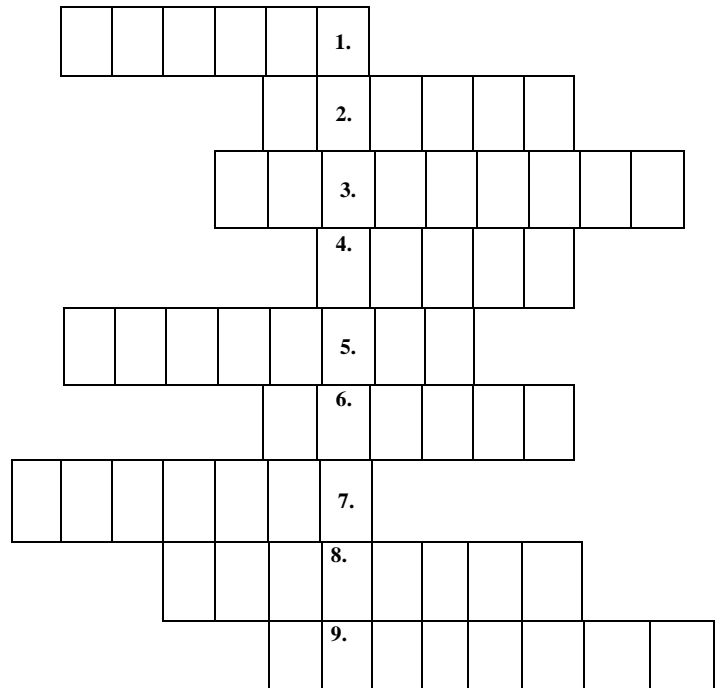
W programie:

- ❖ zapoznanie z rodzajami i gatunkami filmowymi
- ❖ nauka obsługi programu Windows Movie Maker
- ❖ prezentacja filmów wykonanych w ramach projektu gimnazjalnego przez uczniów klasy IIc
- ❖ konkurs z nagrodami

KRZYŻÓWKA

1. - oznacza łacińską nazwę rodziców chrzestnych.
2. post, trwa 40 dni.
3. Święto, które w bieżącym roku obchodzimy 20 kwietnia.
4. Okres Wielkanocy trwa od wigilii Paschalnej do niedzieli zesłania Świętego.
5. Słowo to oznacza kościelną jednostkę administracyjną.
6. Edward Klinik był jednym z pięciu członków Poznańskiej
7. Czynność tę wykonywano przed posiłkiem, odmawiając modlitwę - chleba.

8. Należy do jednej z form pokuty.
9. to zwykle metalowa, długa laska zakończona u góry spiralą, bogato zdobioną stanowiącą oznakę władzy biskupa i opatów.

Opiekunowie koła redakcyjnego:

Ewa Jagiełło
Lidia Ziółkowska- Nowakowska

Skład redakcyjny:

Aleksandra Budkiewicz kl. VIa
Marta Klimiuk kl. VIa
Daria Tyćkowska k. IIc gimn.
Wiktoria Tkacz kl. VIa
Oskar Syncerz kl. VIe
Joanna Leśniewska kl. VIe